

zbornico. Kmetijske zbornice lahko osnujejo skupno zvezo ter se lahko združijo po dve in več skupaj, ako to sklenejo njihovi sveti.

Prve volitve v kmetijske zbornice bode razpisal kmetijski minister v soglasju s predsednikom vlade za vsako banovino posebej.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Zakaj se katoličani ne vda jo brez pogoja? To vprašanje se danes spričo krvave državljanske vojne v Španiji mnogokrat čuje. To vprašanje postavljajo predvsem komunisti in marksisti in njihovi liberalni prijatelji. Tem velikodušnim gospodom bi bilo kajpada najljubše, ako bi katoličani poljubljali boljševeški bič, ki jih krvavo tepe. Potem bi bili, tako modrujejo ti liberalni in marksistični laži-svobodomisleci, katoličani v resnici miroljubni, ako bi mirno trpeli, ko jih komunistične in framasonske barabe morijo ter ropajo njihovo premoženje. Krivico delati, ne moti miru, krivici se ustavljati, to pa je proti miru: tako učijo komunisti in njihovi liberalni zavezniki v gosposkih in kmečkih hlačah. Navedeno vprašanje pa stavijo danes tudi takšni, ki katoličanom nikakor niso sovražni. To vprašanje se danes pretresa v angleški javnosti. List »Te Mont« v Londonu razpravlja o tem vprašanju tako-le: »Ali ne bi bili španski katoliki storili bolje, ako bi se bili mirno in ponižno udali in pripustili, da naj bi se na Španskem požgale vse cerkve, pomorili ali izgnali vsi duhovniki, da bi se bili razpršili vsi verski redovi, da bi bila vsa mladina oropana krščanskega pouka, da bi se vsem vernikom onemogočili zakramenti in vsako sredstvo za bogoslužje?« List odgovori odločno: »ne« in z »ne« mora odgovoriti vsak katoličan, ako se zaveda dolžnosti kot posameznik ali pa kot član družbe. Angleški list takole konča razpravo o tem vprašanju: »Dokler človeštvo ni združeno v neko naddržavno zvezo, in dokler vlastodržci (ljudska fronta v Madridu) ne ravna vedno strogo po vesti in moralnem zakonu, bo prišlo do človeških prepričanj, ki se morejo rešiti samo s silo.« Vlada ljudske fronte v Španiji, ki so v njej združeni socialisti, komunisti in framasoni, je bila tako brezvestna in nemoralna, da je pustila — milo rečeno — katoliške cerkve in samostane požigati, katoličane in zlasti duhovnike moriti, ali je potem čuda, da je prišel odpor?!

Koliko duhovnikov ubitih. Grozodejstva španskih anarhistov in komunistov nad duhovniki in redovniki so prišla tudi v razpravo v francoskem parlamentu. To se je zgodilo o priliki, ko je bila v parlamentu predložena zahteva komunističnih poslancev, naj se pošlje španski vladi pomoč v orožju in municiji. Nacionalistični poslanec F. Dupont je ostro protestiral, da bi se kaj takega dovolilo, češ, če bi s tem šla Francija na pomoč morilcem. Povdaril je, da ima v rokah zanesljive dokumente, ki izkazujejo, da je bilo v Španiji pobitih do 15.000 duhovnikov in drugih katoličanov, in da je pripravljen, da predloži vladi te dokumente, pa tudi s fotografijami, pod pogojem, da se ne razodenejo imena pričevalcev. Zahteva za pomoč Španiji je bila nato odbita z večino 350 glasov proti 171.

Učitelj in katehet. V Blatu na Korčuli v našem Primorju (na otoku južno od Splita) je upravitelj meščanske šole tožil g. kateheta Nikola Dobrešiča. Zanimivo je to, kar šolski upravitelj očita g. katehetu in iz česar bi naj sledilo, da mora g. katehet zapustiti šolo. Ko je bil JNS režim, so katehete kratkomalo odstavili, češ, da ni njih nauk — skladu z JNS naukom, ki so ga proglašali za edino zveličavnega za državo in narod. Danes ni mogoče več kateheta tako na brzo roko izgnati iz šole, zato JNS pristaši poskušajo s tožbami. Tako je tudi upravitelj meščanske šole na Korčuli zatožil g. kateheta kar na treh instancah. Zanimivo je, kakor smo prej omenili, to, česar ga dolži. Dva greha mu očita: prvič se je pregrešil zoper nauk o narodnem edinstvu, ker je govoril učencem v šoli in izven nje, da morajo biti dobri Hrvati, dobri katoličani in da naj ljubijo svoj hrvatski narod. Drugo, kar je zagrešil g. katehet, pa je to: O neki priliki je govoril g. katehet učencem o tem, da je katoliška cerkev edino prava Kristusova cerkev; s tem se je pregrešil zoper »versko strpljivost«.

Sedanja vlada na delu za kmetia.

(Dopis iz laškega okraja.)

Že je izgledalo, da bje našemu kmetu zadnja ura, da mu ne bo več od nikoder pomoči. Saj je zadnja leta izostal skoraj ves izvoz naše goveje živine v inozemstvo, prodali smo le toliko, kolikor so kupili ljubljanski in domači mesarji. Jezili smo se, ko smo čitali po časopisih, kako v Braziliji mečejo kavo v rje, v Indiji bombaž, v Ameriki kujejo stroje s koruzo, a mi revni Slovenci smo pa — ne zgražajte se — vsled nezmožnosti takratnih vlad metali proč, to se pravi v brezcenje, goveje meso.

Kolikokrat se je v letih 1933—34 zgodilo, da je kmet v jeseni opital in zredil, potem pa gonil vole po sejnih; ker pa ni našel kupca in mu je zmanjkalo boljše krme, je bil prisiljen pitanim volom pokladati slamo, tako da so mu do spomladi precej shujšali. Ali se na ta način ni proč metalo meso?

Hvala Bogu se pa sedanja vlada čisto drugače briga za naš kmečki stan. V preteklem letu je Stojadinovičeva vlada, v kateri sodeluje tudi voditelj Slovencev g. dr. Korošec, sklenila več novih trgovskih pogodb s tujimi državami, kar je čitateljem »Slovenskega gospodarja« že znano, s katerimi se je precej poživila trgovina. Ako primerjamo številke, koliko se je n. pr. na postaji v Laškem naložilo živine, vidimo, da se je v zadnjih štirih mesecih več izvozilo, kot pa v celem letu 1932. V celem letu 1932 se je naložilo v Laškem in Zidanem mostu 375 glav, lansko leto pa samo v zadnjih štirih mesecih 336 glav. Leta 1932 je bila cena Din 4.— za 1 kg, a preteklo jesen Din 4.50 za 1 kg žive teže. Sedaj pri zadnjem nakladanju pa je imela živina že ceno Din 5.—5.50 za 1 kg žive teže. Pomniti moramo, da je bilo do leta 1932 še nekaj prometa z živino, naj-

slabše pa je bilo v letih 1933—34, ko so imeli najlepši voli ceno Din 3.50, pa se še vprašalo ni za nje, kadar jih je postavil kmet na sejm.

Gotovo se ne smemo preveč radovati tega dviga živinskih cen, ker še niso v skladu s cenami predmetov, katere mora kupovati kmet, kakor n. pr. železo, obleko in drugo orodje, vendar pa je precejšen korak naprej za povzdigo kmečkega stanu. Pod JNSarskimi režimi smo bili vajeni samo tega, da so iskali protidržavne elemente, da so te pogledali pod vrat, kakšno kravato nosiš, ali si pristaš jugoslovanskega narodnega jedinstva itd. Če si pa malo govoril čez takratno ničvredno gospodarsko politiko, si bil pa proglašen kot protidržaven element.

Prav je, da se kmetje hvaležne skazejo za delo, katero gre za povzdigo našega stanu, ki je steber države. To pa bomo storili s tem, da vstopimo v Jugoslovansko Radikalno Zajednico in da spravimo naše časopisje, pred vsem »Slovenskega gospodarja«, v vsako hišo.

Gasilec

ni samo mož, ki ogenj gasi,

GASILEC

je tudi strokovni list slovenskih gasilcev in marjančev. — V letu 1937 bo izhajal v ponumljeni obliki in prinašal zanimive članke o stavbarstvu in druge, ki jih bodo ponazorjevale slike in črteži.

Naročite »Gasilec« v Mariboru, Koroška cesta 1. Stane samo 20.— l. — Izide 12krat na 2 straneh.



Oglas je registr. pod št. 5. St. 1583 od 5. XII. 1936.